

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 9. Dioscori violentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](#)

quæ modo audivi, judico, *Doctrinam Fla-* Sæculum V.
viani Doctrinæ Cyrilli esse consentaneam. A. C. 451.
Tum surgens transivit ad latus, quo sta-
bant Orientales; illi exclamare: *Petrus*
Petri Fidem tenet! acceptissimus nobis ve- p. 179.
nisti, Episcope Orthodoxe! Ireneus, Epis-
copus Naupactenus cum Episcopis Æto-
liae, Quintillus Sozon, tum cœteri ex Ma-
cedonia, & Creta Episcopi, aliquique, quos
inter etiam non nulli Ægyptii, Flaviani
memoriam honorarunt, & ad partes
Orientalium transferunt. Dioscorus, vi-
dens se deseriri, dixit: *manifestum est, Fla-*
vianum ideo fuisse depositum, quod post p. 182.
conjunctionem duas Naturas defenderit;
Textus Patrum, Athanasii, Gregorii, Cy-
rilli habeo, qui affirmant, post conjunctio-
nem non esse defendendas duas Naturas, sed
unam Naturam Verbi incarnatam. Una-
cum Patribus me rejicitis.

§. IX.

Dioscori violentia.

Ulterius lecta sunt Concilii Constanti-
nopolitani Acta, & Acta Recognitio-
nis, quæ ut fieret, Eutyches impetrave-
rat; tum prosecuti sunt lectionem Acto- Sup. lib.
rum Conciliabuli Ephesini, cui Acta Con- XXVII.
cili Constantiopolitani inserta erant; ^{S. 33.} Conc. Calc.
lecta quoque Basilii Seleuciensis Declara- p. 233. p.
tio adversus eos, qui post conjunctionem 249. p. 252.
duas Naturas admittebant, ubi retractat,
Hist. Eccles. Tom. VI. Oo quod

Sæculum V. quod eas in Concilio Constantinopolitano admisisset. Cum hæc verba Calcedone legerentur, Basilius dixit: non n^{on} quiro alios testes; Episcopum Joannem rogavi, ut Declarationem meam corrigatur, idque feci ex metu, a te incusso, Reverendissime Dioscore! tunc enim nobis vim maximam intulisti. Milites cum ormis, Monachi, & Barsumas, Fossarii, multique alii, facto impetu Ecclesiam intrarunt. Ab omnibus Episcopis juramentum exigatur, interrogetur Auxonius Aegyptius, Athanasius quoque interrogetur, an verum non sit, hos ad te dixisse: non facias hoc, Domine! noli totius terræ Fidem damnare! Dioscorus dixit: ego tibi vnu intuli? Basilius: sic est, intulisti! ad istam abominationem coegisti, dum ingentis multitudinis minas adhibuisti, postquam Beatus Flavianus depositus fuerat. Vel ex hoc intelligite, qua ferocia imperaverit viriste in illo Concilio, in quo solus dominabatur, quod modo etiam, et si plures Sectatores, quam sex non habeat, totum Concilium perturbet. Peto, ut omnes Metropolitæ ex Lycaonia, Phrygia, Perge, aliisque, super Sanctis Evangelii edicant, an vera non sint, quæ refero; Flavianus inter illos tumultus deposito, tanta nos consternatio corripuit, ut nec mutire auderemus; tuncque, quibusdam salutem in fuga querentibus, Dioscorus, in pedes er-

sus,
cusa
inte
peri
resp
dixi
Can
qua
tion
Dix
Can
depe
pba
sed
Re
tar
nat
cop
am
qui
tio
sua
sun
Ita
I
ju
Ma
ru
mi
ria
tia

thus, dixit: audite! si quis subscribere re- Sæculum V.
cusaverit, buic mecum res erit! Eusebius A. C. 451.
interrogetur, & jurato fateatur, an non
periculum Depositionis incurrit, quod
respondere paulum cunctaretur.

Onesiphorus, Episcopus Iconiensis,
dixit: post illa, quæ modo legi audivimus,
Canon lectus est, ne quis ultra de Fide
quamcunque quæstionem sub pœna Deposi-
tionis, aut Excommunicationis moveat.
Dixi Episcopis, mibi proxime assidentibus,
Canon iste in hunc certe finem legitur, ut p. 253.
deponendi Flaviani causa queratur. Epi-
phanius Pergensis ad me: hoc Deus nolit!
sed si invidia non abest, Eusebius plegetur.
Recitato Canone, statim Dioscorus: No-
tarii accersantur! allata est Flaviani dam-
natio, & recitata. Exsilio, alii me Epis-
copi rogati sequebantur, Dioscori genua
amplexus sum, dicens: ne facias! per quid-
quid possum, obsecro! Flavianus Deposi-
tionis pœna dignus non est. Ipse de Sede
sua surgens, & stans in scabello, in me in-
surgitis? Refractarii! adsint Comites!
Itaque metu cogente subscriptimus.

Dioscorus dixit: mentitur! postulo, ut in-
juriam reparet. Ubi sunt testes? cumque
Marianus, Episcopus Synnadensis locutu-
rus surgeret, Dioscorus ad eum: num ego
minaciter dixi: Comites accersite! Ma-
rianus: cum videremus jam jam senten- Concilium
tiam pronuntiaturum, surrexi, & tecum Caicedo-
nesse.

Sæculum V. *Onesiphorus, Nunnechius Laodicenus, aliqui, accessimus, pedesque eius manibus complexi, dicebamus: Et tu Presbyteros habes non est deponendus Episcopus propter Presbyterum. Tum dixit: Et si scirem, linguam mibi e faucibus eripiendam, non mutabo sententiam. Supervenit multitudo, genua ejus supplices tenebamus, tuncque ei hoc verbum excidit: ubi Comites? intrarunt ipsi, et simul Proconsul cum catenis, sequente magna hominum multitudo. Igitur singuli subscriptimus. Dioscorus multitudo illa nec centum, tringinta, vinti, aut decem viris vinciendis sufficiet. Producam testes, ex his, quæ dixit iste, nec unico verbo veritatem constare. Sed nimis fatigatur Amplitudo vestra; jube, si placet, ut reliqua differantur.*

Magistratus insuperhabita Dioſcori in speciem quidem humani, sed revera effugium quærentis admonitione, Lectio-nes Actorum continuari jusserunt; tunc p. 300. que lumina inferri necesse fuit; inde coniicimus, id hora circiter sexta vesper-tina factum, quippe Calcedone habitantibus octava Octobris hora quinta, & tri-ginta octo momentis sol occidit. Ubi condemnatio Flaviani legi cœpta, Ori-en-tales exclamarunt: *Anathema Dioſcor! illo tempore Flavianum deposit, jam ipſe Dioſcorus deponatur! vindica injuriam Domine! diutissime vivat Leo!* diutissime

p. 305.

me vivat Patriarcha! Postquam omnia Sæculum V.
Acta Concilii Ephesini, & apposita Epis. A. C. 451.
coporum Nomina fuissent lecta, Magi-
stratus dixerunt: *Fides in proximo Con-*
ventu ampliori examini subjicietur. Cum
vero ex Actis recitatis, & Confessione quo-
rundam, qui in illo Concilio Principes fuere,
appareat, Flavianum Sanctæ memoriae, & p. 321.
piissimum Episcopum Eusebium injuria fu-
isse depositos, æquum arbitramur, ut, si
Deo, & Imperatori placeat, Episcopus
Alexandrinus, Juvenalis Ierosolymitanus,
Thalassius Cæsariensis, Eusebius Ancyra-
nus, Eustathius Beritensis, & Basilius Se-
leuciensis, qui Concilio præverant, pœnam
Talionis subeant, atque a S. Concilio se-
cundum Canones Dignitate Episcopali pri-
ventur. Omnia autem, quæ acta sunt, ad
Imperatorem referri oportet. Orientales
exclamarunt: æquum Judicium! Illyrici
dixerunt: omnes peccavimus, omnes ve-
niam rogamus! Tum Magistratus Episco-
pos omnes monuerunt, ut Fidei suæ
Confessionem liberrime conscriberent.
Hoc modo primus Concilii Calcedo-
nensis Actus finitus.

§. X.

Sessio Secunda.

Ad Sessionem secundam sexto Idus
Octobris, nempe, decima ejusdem p. 532.

Oo 3 Men-